

Paaswake
8 april 2023

Met Matteüs en Jacobus naar Jeruzalem

Heb geduld en houd moed

Dorpskerk – Blaricum

- De lezingen van de Paasnacht -

Zingen: O diepe nacht die ons omringt, Lied 599

Zangers: 1

Allen: 2-5

Inleiding

Eerste lezing: Genesis 1, 1-10 en 2, 8-17

[1] ¹ In het begin schiep God de hemel en de aarde. ² De aarde was woest en doods, duisternis lag over de oervloed, en over het water zweefde Gods geest.

³ God zei: 'Laat er licht zijn,' en er was licht. ⁴ God zag dat het licht goed was, en Hij scheidde het licht van de duisternis; ⁵ het licht noemde Hij dag, de duisternis noemde Hij nacht. Het werd avond en het werd morgen. De eerste dag.

⁶ God zei: 'Laat er midden in het water een gewelf komen dat de watermassa's van elkaar scheidt.' ⁷ God maakte het gewelf en scheidde het water onder het gewelf van het water erboven. Zo gebeurde het. ⁸ Hij noemde het gewelf hemel. Het werd avond en het werd morgen. De tweede dag.

⁹ God zei: 'Laat het water onder de hemel naar één plaats stromen, zodat er droog land verschijnt.' En zo gebeurde het.

¹⁰ Het droge noemde Hij aarde, het samengestroomde water noemde Hij zee. En God zag dat het goed was.

[2] ⁸ De HEER God legde in het oosten, in Eden, een tuin aan en

daarin plaatste Hij de mens die Hij had gemaakt. ⁹ Hij liet uit de aarde allerlei bomen opschieten die er aanlokkelijk uitzagen, met heerlijke vruchten. In het midden van de tuin stonden de levensboom en de boom van de kennis van goed en kwaad.

¹⁰ Er ontspringt in Eden een rivier die de tuin bevoeit. Verderop vertakt ze zich in vier grote stromen. ¹¹ Een daarvan is de Pison; die stroomt om heel Chawila heen, het land waar goud gevonden wordt. ¹² (Het goud van dat land is uitstekend, en er is daar ook balsemhars en onyx.) ¹³ De tweede rivier heet Gichon; die stroomt om heel Nubië heen. ¹⁴ De derde rivier heet Tigris; die loopt ten oosten van Assyrië. De vierde ten slotte is de Eufraat.

¹⁵ De HEER God bracht de mens dus in de tuin van Eden, om die te bewerken en erover te waken.

¹⁶ Hij legde hem het volgende verbod op: 'Van alle bomen in de tuin mag je eten, ¹⁷ maar niet van de boom van de kennis van goed en kwaad; wanneer je daarvan eet, zul je onherroepelijk sterven.'

Zingen: Die chaos schiep tot mensenland, Lied 322

Allen: 1 en 3

Zangers: 2

Tweede lezing: Exodus 14,15 – 15,1

[14] ¹⁵ De HEER zei tegen Mozes: 'Waarom roep je Mij te hulp? Zeg tegen de Israëlieten dat ze verder trekken. ¹⁶ Jij moet je staf geheven houden boven de zee en zo het water splijten, zodat de Israëlieten dwars door de zee kunnen gaan, over droog land. ¹⁷ Ik zal de Egyptenaren onverzettelijk maken zodat ze hen achterna gaan, en dan zal Ik mijn majesteit tonen door de farao en zijn hele leger, zijn wagens en zijn ruiters, ten val te brengen. ¹⁸ De Egyptenaren zullen beseffen dat Ik de HEER ben, als Ik in mijn majesteit de farao, met al zijn wagens en ruiters, ten val heb gebracht.'

¹⁹ De engel van God, die steeds voor het leger van de Israëlieten uit was gegaan, stelde zich nu achter hen op. Ook de wolkkolom, die eerst voor hen uit ging, stelde zich achter hen op, ²⁰ zodat hij tussen het leger van de Egyptenaren en dat van de Israëlieten kwam te staan. Aan de ene kant bracht de wolk duisternis, aan de andere kant verlichtte de vuurzuil de nacht. Die hele nacht konden de legers niet bij elkaar komen. ²¹ Toen hield Mozes zijn arm boven de zee, en de HEER liet de zee terugwijken door gedurende de

hele nacht een krachtige oostenwind te laten waaien. Hij veranderde de zee in droog land. Het water spleet, ²² en zo konden de Israëlieten dwars door de zee gaan, over droog land; rechts en links van hen rees het water op als een muur. ²³ De Egyptenaren achtervolgden hen, alle paarden en wagens van de farao en al zijn ruiters gingen achter hen aan de zee in. ²⁴ Maar in de morgenwake keek de HEER vanuit de vuurzuil en de wolkkolom neer op het Egyptische leger en zaaide paniek onder hen. ²⁵ Hij liet de wielen van de wagens vastlopen, zodat de Egyptenaren met moeite vooruitkwamen. 'Laten we vluchten!' riepen ze. 'De HEER steunt de Israëlieten, Hij strijdt tegen ons!'

²⁶ De HEER zei tegen Mozes: 'Strek je arm uit boven de zee; dan stroomt het water terug, over de Egyptenaren en over al hun wagens en ruiters.' ²⁷ Mozes gehoorzaamde, en toen de dageraad aanbrak, stroomde de zee terug naar haar gewone plaats. De Egyptenaren vluchtten het water tegemoet, de HEER dreef hen regelrecht de golven in. ²⁸ Het terugstromende water overspoelde het hele leger van

de farao, al zijn wagens en ruiters, die achter de Israëlieten aan de zee in gereden waren; niet een van hen bleef in leven.

²⁹ Maar de Israëlieten waren dwars door de zee gegaan, over droog land, terwijl rechts en links van hen het water als een muur omhoogrees.

³⁰ Zo redde de HEER de Israëlieten die dag uit de handen van de Egyptenaren. Toen ze de Egyptenaren dood langs de zee

zagen liggen ³¹ en het tot hen doordrong hoe krachtig de HEER tegen Egypte was opgetreden, kregen ze ontzag voor de HEER en stelden ze hun vertrouwen in Hem en in zijn dienaar Mozes. [15] ¹ Toen zong Mozes, samen met de Israëlieten, dit lied ter ere van de HEER:

‘Ik wil zingen voor de HEER, zijn macht en majesteit zijn groot! Paarden en ruiters wierp Hij in zee.

Zingen: Het lied van Mozes en Mirjam, Lied 169

Allen: 1, 3 en 6 en refreinregels

Zangers: 2

Vrouwen: 4

Mannen: 5

Derde lezing: Genesis 22, 1-14

¹ Enige tijd later stelde God Abraham op de proef. ‘Abraham!’ zei Hij. ‘Ja, ik luister,’ antwoordde Abraham. ² ‘Haal je zoon, je enige, van wie je zoveel houdt, Isaak, en ga naar het gebied waarin de Moria ligt. Daar moet je hem offeren op een berg die Ik je wijzen zal.’

³ De volgende morgen stond Abraham vroeg op. Hij zadelde zijn ezel, nam twee van zijn knechten en zijn zoon Isaak met zich mee, hakte hout voor het offer en ging op weg naar de plaats waarover God had gesproken. ⁴ Op de derde dag zag Abraham die plaats in de verte liggen. ⁵ Toen zei hij tegen de knechten: ‘Blijven jullie hier

met de ezel. Ikzelf ga met de jongen verder om daarginds neer te knielen. Daarna komen we naar jullie terug.’ ⁶ Hij pakte het hout voor het offer, legde het op de schouders van zijn zoon Isaak en nam zelf het vuur en het mes. Zo gingen die twee samen verder. ⁷ ‘Vader,’ zei Isaak. ‘Ja, mijn zoon, ik luister,’ antwoordde Abraham. ‘We hebben vuur en hout,’ zei Isaak, ‘maar waar is het lam voor het offer?’ ⁸ Abraham antwoordde: ‘God zal zich zelf van een offerlam voorzien, mijn zoon.’ En zo gingen die twee samen verder. ⁹ Toen ze waren aangekomen bij de plaats waarover God had gesproken, bouwde Abraham daar een

altaar, schikte het hout erop, bond zijn zoon Isaak vast en legde hem op het altaar, op het hout. ¹⁰ Toen pakte hij het mes om zijn zoon te slachten. ¹¹ Maar de engel van de HEER riep vanuit de hemel: 'Abraham, Abraham!' 'Ja, ik luister,' antwoordde hij. ¹² 'Raak de jongen niet aan, doe hem niets! Want nu weet Ik dat je ontzag voor God hebt: je hebt Mij je zoon, je enige, niet willen

onthouden.' ¹³ Toen Abraham om zich heen keek, zag hij achter zich een ram, die met zijn hoorns verstrikt was geraakt in de struiken. Hij pakte het dier en offerde dat in de plaats van zijn zoon. ¹⁴ Abraham noemde die plaats 'De HEER zal erin voorzien'. Vandaar dat men tot op de dag van vandaag zegt: 'Op de berg van de HEER zal erin voorzien worden.'

Zingen: Met de boom des levens, Lied 547

Gedicht: Ik blijf in u geloven, Pieter G. Buckinx

Vierde lezing: Jona 1

¹ De HEER richtte zich tot Jona, de zoon van Amittai: ² 'Maak je gereed en ga naar Nineve, die grote stad, om haar aan te klagen, want Ik heb gezien hoe haar inwoners zich misdragen.' ³ En Jona maakte zich gereed, maar vluchtte naar Tarsis, weg van de HEER. Hij ging naar Jafo en vond er een schip met bestemming Tarsis. Hij betaalde de overtocht en ging aan boord om mee te varen naar Tarsis, weg van de HEER. ⁴ Maar de HEER wierp een hevige storm op de zee, en de zee werd zo wild dat het schip dreigde te breken. ⁵ De zeelieden werden bang, en ieder riep tot zijn eigen god om hulp. Ook gooiden ze, om het gevaar af te wenden, de lading in zee. Maar Jona was in het ruim van het

schip afgedaald, was daar gaan liggen en in een diepe slaap gevallen. ⁶ De schipper ging naar hem toe en zei tegen hem: 'Wat lig jij hier te slapen! Sta op, roep je God aan! Misschien dat Hij zich om ons bekommert, zodat we niet vergaan.' ⁷ Intussen overlegden de zeelieden: 'Laten we het lot werpen om te weten te komen wiens schuld het is dat deze ramp ons treft.' Ze wierpen het lot, en het lot viel op Jona. ⁸ Toen zeiden ze tegen hem: 'Vertel ons: Hoe komt het dat deze ramp ons treft? Wat doe je hier aan boord? Waar kom je vandaan? Uit welk land kom je? Bij welk volk hoor je?' ⁹ Jona antwoordde: 'Ik ben een Hebreër en ik vereer de HEER, de God van de hemel, de God die de zee en het droge gemaakt

heeft.’¹⁰ Nu werden de mannen nog veel banger, want ze hadden van hem gehoord dat hij was weggevlucht van de HEER. Ze zeiden tegen hem: ‘Hoe heb je dat kunnen doen?’¹¹ En ze vroegen hem: ‘Wat moeten we met je doen, dat de zee ons met rust laat?’ Want de zee werd hoe langer hoe onstuimiger.¹² Hij antwoordde: ‘Gooi me in zee, dan zal de zee jullie met rust laten. Want ik weet dat het mijn schuld is dat deze storm zo tegen jullie tekeergaat.’¹³ Maar de mannen roeiden uit alle macht om weer aan land te komen; dat

lukte hun echter niet, want de zee ging steeds onstuimiger tegen hen tekeer.¹⁴ Toen riepen ze tot de HEER: ‘Ach HEER, laat ons toch niet vergaan als wij het leven van deze man opofferen. Reken het ons niet aan als hier een onschuldige sterft. U bent de HEER, al wat U wilt, doet U!’¹⁵ Toen tilden ze Jona op en gooiden hem in zee, en de woede van de zee bedaarde.¹⁶ De mannen werden vervuld van bang ontzag voor de HEER. Ze brachten Hem een offer en deden Hem geloften.

Zingen: Zijt Gij mijn God, Lied 155

Zangers: 1, 3 en 6

Allen: 2, 4, 5, 7, 8 en 9

Vijfde Lezing: Daniël 3, 1-25

¹ Op een dag gaf koning Nebukadnessar opdracht een gouden beeld te maken, zestig el hoog en zes el breed, en hij liet het opstellen in de provincie Babel, in de vlakte van Dura.
² Vervolgens ontbood hij de satrapen, stadhouders, gouverneurs, staatsraden, schatbewaarders, rechters, magistraten en alle bestuurders van de provincies; ze moesten de inwijding bijwonen van het beeld dat koning Nebukadnessar had opgericht.
³ De satrapen, stadhouders, gouverneurs, staatsraden, schatbewaarders, rechters, magistraten en alle bestuurders van de provincies

kwamen bijeen om het beeld dat koning Nebukadnessar had opgericht in te wijden. Ze stelden zich op voor het door Nebukadnessar opgerichte beeld.
⁴ Een heraut riep met luide stem: ‘Volken en naties, welke taal u ook spreekt, luister naar dit bevel.’
⁵ Zodra u de muziek hoort van hoorn, panfluit, lier, luit, harp, dubbelfluit en andere instrumenten, valt u op uw knieën neer en buigt u in aanbidding voor het gouden beeld dat koning Nebukadnessar heeft opgericht.
⁶ Wie niet neerknielt en buigt, zal onmiddellijk in een brandende oven worden gegooid.’
⁷ En dus knielden alle volken en naties,

welke taal zij ook spraken, zodra ze de muziek van hoorn, panfluit, lier, luit, harp en andere instrumenten hoorden, en bogen zij in aanbidding voor het gouden beeld dat koning Nebukadnessar had opgericht.

⁸ Enkele Chaldeeën namen de gelegenheid te baat om de Judeeërs te beschuldigen. Zij traden naar voren ⁹ en zeiden tegen koning Nebukadnessar: 'Majesteit, leef in eeuwigheid! ¹⁰ U hebt bevolen dat iedereen die de muziek van hoorn, panfluit, lier, luit, harp, dubbelfluit en andere instrumenten hoort, op zijn knieën moet neervallen en het gouden beeld moet aanbidden, ¹¹ en dat ieder die weigert in een brandende oven moet worden gegooid. ¹² Er zijn enkele Judese mannen aan wie u het bestuur over de provincie Babel hebt opgedragen, Sadrach, Mesach en Abednego. Deze mannen storen zich niet aan uw bevel, majesteit. Ze vereren uw goden niet en buigen niet voor het gouden beeld dat u hebt opgericht.'

¹³ Nebukadnessar barstte in woede uit en beval Sadrach, Mesach en Abednego bij hem te brengen. Toen de mannen voor de koning waren geleid, ¹⁴ voer Nebukadnessar uit: 'Is het waar, Sadrach, Mesach en Abednego, dat jullie mijn goden niet vereren en niet willen neerknielen voor het gouden beeld dat ik heb opgericht? ¹⁵ Luister goed, als jullie je bereid tonen om, zodra je

de muziek van hoorn, panfluit, lier, luit, harp, dubbelfluit en andere instrumenten hoort, op je knieën te vallen en in aanbidding te buigen voor het beeld dat ik gemaakt heb ... Maar weigeren jullie te buigen, dan worden jullie onmiddellijk in een brandende oven gegooid. En welke god zal jullie dan uit mijn handen kunnen redden?' ¹⁶ Sadrach, Mesach en Abednego zeiden hierop tegen koning Nebukadnessar: 'Wij vinden het niet nodig uw vraag te beantwoorden, ¹⁷ want als de God die wij vereren in staat is ons te redden uit een brandende oven en uit uw handen, dan zal Hij ons redden. ¹⁸ Zo niet, weet dan, majesteit, dat wij uw goden niet vereren, noch buigen voor het gouden beeld dat u hebt opgericht.'

¹⁹ Nebukadnessar werd razend, en met een van woede vertrokken gezicht keek hij Sadrach, Mesach en Abednego aan. Hij gaf opdracht de oven zevenmaal heter op te stoken dan men gewoonlijk deed. ²⁰ En hij beval enkele van de sterkste mannen uit zijn leger om Sadrach, Mesach en Abednego te knevelen en in de brandende oven te gooien. ²¹ De mannen werden gekneveld en met kleren en al, met jassen, broeken en mutsen, in de brandende oven gegooid. ²² Omdat het bevel van de koning strikt was opgevolgd en de oven uitzonderlijk heet was gestookt, werden de mannen die Sadrach, Mesach en Abednego

naar boven brachten door de uitslaande vlammen gedood.

²³ De drie, Sadrach, Mesach en Abednego, vielen gekneveld in de laaiende oven.

²⁴ Toen sloeg de schrik koning Nebukadnessar om het hart. Hij stond haastig op en zei tegen zijn

raadsheren: 'Wij hebben toch drie geknevelde mannen in het vuur gegooid?' Zij antwoordden: 'Zeker, majesteit.'²⁵ Hij vervolgde: 'Maar ik zie vier mannen vrij rondlopen in het vuur. Ze zijn ongedeerd en de vierde lijkt op een godenzoon!'

Zingen: Wij zullen leven, God zij dank, Lied 611

Zesde lezing: Jakobus 5, 7-12

⁷ Heb geduld, broeders en zusters, tot de Heer komt. Denk eens aan de boer, die geduldig blijft wachten op de kostbare opbrengst van zijn land, tot de regens van najaar en voorjaar zijn gevallen. ⁸ Wees net zo geduldig en houd moed, want de Heer zal spoedig komen. ⁹ Klaag niet over elkaar, broeders en zusters, want daarmee roept u het oordeel over u af. Bedenk dat de rechter voor de deur staat.

¹⁰ Neem een voorbeeld aan het geduldige lijden van de profeten

die in de naam van de Heer spraken. ¹¹ Degenen die standhielden prijzen we gelukkig! U hebt gehoord hoe standvastig Job was, en u weet welke uitkomst de Heer gaf; de Heer is immers liefdevol en barmhartig.

¹² Maar bovenal, broeders en zusters, zweer geen enkele eed, niet bij de hemel, niet bij de aarde, nergens bij. Laat uw ja ja zijn, en uw nee nee, anders zult u veroordeeld worden.

Orgel: O Lamm Gottes, unschuldig, Max Reger (1873-1916)

Zevende lezing: Matteüs 27, 62-66

⁶² De volgende dag, dus na de voorbereidingsdag, gingen de hogepriesters en de farizeeën samen naar Pilatus. ⁶³ Ze zeiden tegen hem: 'Heer, het schoot ons te binnen dat die bedrieger, toen Hij nog leefde, gezegd heeft: "Na drie dagen zal Ik uit de dood worden opgewekt."' ⁶⁴ Geeft u alstublieft bevel om het graf tot

de derde dag te bewaken, anders komen zijn leerlingen Hem heimelijk weghalen en zullen ze tegen het volk zeggen: "Hij is opgewekt uit de dood," en die laatste leugen zal nog erger zijn dan de eerste.' ⁶⁵ Pilatus antwoordde: 'U kunt bewaking krijgen. Ga nu en regel het zo goed als u kunt.'

⁶⁶ Ze gingen naar het graf en beveiligden het door het te

verzegelen en er bewakers voor te zetten.

Zingen: Christus ging als eerste, Lied 523

Zangers: coupletten

Allen: refrein

- Gedachtenis van de doop -

Water wordt in de doopvont gegoten

Inleiding

Lezen: Romeinen 6, 3-11

³ Weet u niet dat wij die gedoopt zijn in Christus Jezus, zijn gedoopt in zijn dood? ⁴ We zijn door de doop in zijn dood met Hem begraven om, zoals Christus door de macht van de Vader uit de dood is opgewekt, een nieuw leven te leiden. ⁵ Als wij delen in zijn dood, zullen wij ook delen in zijn opstanding.

⁶ Immers, we weten dat ons oude bestaan met Hem gekruisigd is omdat er een einde moest komen aan ons zondige leven: we mochten niet langer slaven van

de zonde zijn. ⁷ Wie gestorven is, is rechtens vrij van de zonde.

⁸ Wanneer wij met Christus zijn gestorven, geloven we dat we ook met Hem zullen leven,

⁹ omdat we weten dat Christus, nu Hij is opgewekt uit de dood, niet meer sterft: de dood heeft geen macht meer over Hem.

¹⁰ Door zijn sterven is Hij voor eens en altijd dood voor de zonde; en nu Hij leeft, leeft Hij voor God. ¹¹ Zo moet ook u uzelf zien: dood voor de zonde, maar in Christus Jezus levend voor God.

Zingen: In U zijn wij begrepen, Lied 351

Doopbelijdenis

Vgr: Nu ook wij dan
met Christus zijn begraven
en verlangen met hem op te staan,
vraag ik u allen
die in deze nacht uw doop gedenkt:

Wilt u de Enige, uw God, dienen
en naar zijn stem alleen horen?

Allen: Ja, dat willen wij!

Vgr: Wilt u zich verzetten tegen alle machten
die als goden over ons heersen?

Allen: Ja, dat willen wij!

Vgr: Wilt u elk slavenjuk afwerpen
en leven in de vrijheid
van de kinderen van God?

Allen: Ja, dat willen wij!

Credo: In God de Vader op zijn troon, Lied 342

Zangers: 1 en 4

Allen: 2, 3 en 5

Rondgang langs de doopvont

Orgel: God'lijk Lam, onschuldig / O hoofd vol bloed en wonden,
Jan Zwart (1877-1937)

Gebeden

Zingen: Als alles duister is, Lied 598 (7x)
Cantorij en allen

- De komst van het Licht -

Stilte

De Paaskaars wordt binnengebracht

Cantor: Licht van Christus!

Allen: Heer, wij danken U.

Het licht wordt doorgegeven

Wie doorgeeft zegt: Het licht van Christus!

Wie ontvangt zegt: Amen.

De kaarsen blijven branden tot het einde van de dienst

Zingen: O vlam van Pasen, steek ons aan, Lied 637

Allen: 1 en 2

Cantorij: 3

Allen: 4

Lezen: 1 Korintiërs 15, 1-8

¹ Broeders en zusters, ik herinner u aan het evangelie dat ik u verkondigd heb, dat u hebt aangenomen, dat uw fundament is ² en uw redding – als u tenminste vasthoudt aan de boodschap zoals ik u die verkondigd heb. Anders bent u tevergeefs tot geloof gekomen. ³ Het belangrijkste dat ik u heb doorgegeven, heb ik op mijn beurt ook weer ontvangen: dat Christus voor onze zonden is gestorven, zoals in de Schriften staat, ⁴ dat Hij is begraven, dat

Hij op de derde dag is opgewekt, zoals in de Schriften staat, ⁵ en dat Hij is verschenen aan Kefas en vervolgens aan de twaalf.

⁶ Daarna is Hij verschenen aan meer dan vijfhonderd broeders en zusters tegelijk, van wie er enkelen gestorven zijn, maar de meesten nu nog leven.

⁷ Vervolgens is Hij aan Jakobus verschenen en daarna aan alle apostelen. ⁸ Pas op het laatst verscheen Hij ook aan mij, misgeboorte die ik was.

Zingen: Sta op! – Een morgen ongedacht, Lied 630

Allen: 1, 2 en 4

Zangers: 3

Zegen

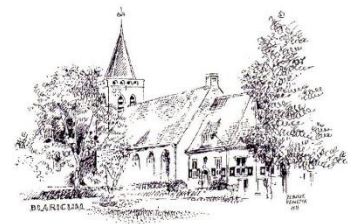
Orgel: Kondigt het jubelend aan (Cor de Jong, 1954)

M.m.v. zangers Bert Kamminga, Peter Sanger, Cari Sanger, Monique Monnee en Margriet Vos, o.l.v. Richard Vos.

Afbeelding: De doden begraven, terwijl de levende toekijkt, Meester van Alcaer (1504), Rijksmuseum Amsterdam

**PROTESTANTSE
GEMEENTE
te BLARICUM**

Liturgische kleur : paars

Voorganger : *ds. Jurjen Zeilstra*
Ouderling/Lector : *Wil Vooijs*
Diaken : *Willem van Someren Greve*
Organist : *Hendrika Veerman*
Zanggroep : *olv. Richard Vos*

Voorbede

Uw verzoek om een voorbede kunt u vooraf in het voorbedenboek schrijven (op de tafel in de voorhof).

Pastorale zorg

Onze predikant ds. Jurjen Zeilstra is per telefoon te bereiken op nummer < 035-624 7449, 06-2150 9446 > en/of via email: < zeilstar@xs4all.nl >

Komende kerkdiensten

Zondag	9 april <i>Pasen</i>	10.00 uur	ds. Jurjen Zeilstra – <i>trompet kinderdienst</i>	
Zondag	16 april	10.00 uur	ds. Cees Hendriks, <i>Ede</i>	
Zondag	23 april	10.00 uur	ds. Cristina Pumplun, <i>A'dam kinderdienst</i>	
Zondag	30 april	10.00 uur	ds. Arie de Boer, <i>Utrecht</i>	